

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 73 0 P 021097 20 Rev 2
Banjaluka, 13.7.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Gorjane Popadić kao predsjednika vijeća, Jadranke Stanišić i Violande Šubarić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca, B.B. iz Č., sa boravištem u Š., zastupanog po punomoćniku, V.L., advokatu iz B., protiv tužene, S.B. iz V., sa boravištem u Š., zastupane po punomoćniku, B.G., advokatu iz B., radi brisanja upisa, odlučujući o reviziji tužioca, protiv dopunske presude Okružnog suda u Banjaluci broj 73 0 P 021097 16 Gž od 13.7.2020. godine, na sjednici održanoj dana 13.7.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Kotor Varoši broj 73 0 P 021097 14 P od 24.12.2015. godine utvrđeno je da je ništav upis prava susvojinje tužene, S.B. u dijelu preko $\frac{1}{4}$ na parceli kč. 202/2 zvana R., stambeni objekat površine 59 m² i dvorište 78 m², upisana u privremeni list nepokretnosti broj 650 k.o. Č.D. i naloženo brisanje upisa preko $\frac{1}{4}$ prava susvojinje tužene na nepokretnostima upisanim u privremeni list nepokretnosti broj 650 k.o. Č.D. i upis prava susvojinje tužioca, B.B. u dijelu sa $\frac{3}{4}$ na parceli kč. 202/2 zvana R. stambeni objekat površine 59 m² i dvorište površine 78 m², upisane u privremeni list nepokretnosti broj 650 k.o. Č.D., uz obavezu tužene da to prizna i trpi.

Sa viškom tužbenog zahtjeva tužilac je odbijen.

Istom presudom tužena je obavezana da tužiocu, na ime troškova parničnog postupka, isplati 3.130,75 KM.

Drugostepenom dopunskom presudom Okružnog suda u Banja Luci broj 73 0 P 021097 16 Gž od 13.7.2020. godine, žalba tužioca je odbijena, te prvostepena presuda potvrđena u odbijajućem dijelu kao i dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka.

Protiv drugostepene dopunske presude reviziju je izjavio tužilac zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se pobijana drugostepena dopunska presuda preinači i udovolji zahtjevu tužioca ili pak ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužena je predložila da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca kojim traži da se utvrdi da je ništav upis prava svojine u korist tužene B.S. sa 1/1 dijela na nekretnini označenoj kao kč. 202/2 površine 137 m² upisane u privremeni list nepokretnosti broj 650 k.o. Č.D. i naloži brisanje prava svojine tužene sa 1/1 dijela na nekretninama upisanim u privremeni list nepokretnosti broj 650 k.o. Č.D., te upis prava svojine u korist tužioca na predmetnim nekretninama.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da je otac parničnih stranaka M.B., darovnim ugovorom od 14.12.1978. godine ovjeren kod Opštinskog suda u Banjaluci pod brojem I-Ov-5847/78 od 28.12.1978. godine i dopunom darovnog ugovora od 13.7.1979. godine, ovjeren kod Opštinskog suda u Banjaluci pod brojem Ov-4501/79 od 1.8.1979. godine, darovao svojoj djeci, B.B. kč. 202/1 zvana R. dvorište u površini 142 m² i ½ kuće na sprat, sagrađene na kč. 202/1 upisane u pl. 41 i 43 k.o. Č.D., a B.S. kč. 202/2 zvana R. u površini od 142 m² i kuću na sprat sa ½ sagrađenu na kč. 202/2 upisane u pl. 41 i 43 k.o. Č.D., što u naravi predstavlja kuću u dupleksu sa okućnicom, a što po starom premjeru odgovara dijelu kč. 208 upisane u zk.ul. 135 k.o. Č.D.; da je pravosnažnom presudom Opštinskog suda u Banjaluci broj P-1566/83 od 20.11.1986. godine utvrđeno da nisu pravno valjani navedeni, darovni ugovor od 14.12.1978. godine i dopuna tog darovnog ugovora od 13.7.1979. godine u dijelu kojim je B.M. darovao B.S. preko ¼ dijela navedenih nekretnina (kč. 202/2 zvana R. u površini od 142 m² i kuću na sprat sa ½ sagrađenu na kč. 202/2 upisane u pl. 41 i 43 k.o. Č.D.) i da njihovoj majci B.S. po osnovu sticanja u braku sa B.M. pripada ¼ dijela tih nekretnina, na način pobliže opisan u toj presudi; da je u postupku izlaganja nekretnina na javni uvid, tužena B.S. prezentovala navedene, darovni ugovor od 14.12.1978. godine i dopunu darovnog ugovora od 13.7.1979. godine, tako da je u tom postupku ishodoeno rješenje Komisije za izlaganje... broj ... od 2.8.2013. godine, kojim je utvrđeno da je B.S. vlasnik sa 1/1 dijela predmetnih nekretnina tj. kč. 202/2 na kojoj je izgrađen stambeni objekat upisane u privremeni list nepokretnosti broj 650 k.o. Č. D.; da u tom postupku izlaganja nekretnina na javni uvid, nije učestvovao B.B.; da je 13.11.2014. godine B.B. primio Zapisnik o toku izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima Komisije za izlaganje ... broj ... od 1.8.2013. godine, na osnovu kojeg je ishodoeno rješenje Komisije za izlaganje ... broj ... od 2.8.2013. godine; da je u daljem roku od trideset dana B.B. podnio predmetnu tužbu prvostepenom sudu 12.12.2014. godine; da među parničnim strankama nije sporno da je u toku 2013. godine zaključen ugovor o doživotnom izdržavanju između B.B. kao davaoca izdržavanja i majke parničnih stranaka S.B. kao primaoca izdržavanja, kojim ugovorom je majka parničnih stranaka B.S. raspolagala svojom ¼ dijela na predmetnim nekretninama u korist B.B.; da je majka parničnih stranaka B.S. umrla u toku 2014. godine.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud je zaključio, da je zahtjev tužioca osnovan do visine ¾ dijela na predmetnim nekretninama, pa je stoga sudio tako što je donio odluku kao u izreci prvostepene presude.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi da, shodno pravosnažnoj presudi Opštinskog suda u Banjaluci broj P-1656/83 od 20.11.1986. godine, tuženoj pripada ¼ dijela predmetnih nekretnina. Kako je na osnovu rješenja Komisije za izlaganje ... od 2.8.2013. godine, tužena upisana sa 1/1 dijela predmetnih nekretnina (zemljišta i objekta izgrađenog na kč. 202/2), to je prvostepeni sud zaključio, da je ništav upis tužene na predmetnim nekretninama preko ¼ dijela. Shodno darovnom ugovoru od 14.12.1978. godine, dopuni darovnog ugovora od 13.7.1979. godine i ugovoru o doživotnom izdržavanju, zaključenom između B.B. i B.S., koja je umrla u toku 2014. godine, prvostepeni sud je zaključio, da tužiocu pripada ¾ dijela predmetnih nekretnina.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenično utvrđenje prvostepenog suda i zaključak tog suda pa je sudio tako što je donio odluku kao u izreci drugostepene dopunske presude.

Prihvatajući u svemu razloge nižestepenih odluka, ovaj sud nalazi da su iste pravilne, tim prije što se odluke nižestepenih sudova ne dovode u pitanju revizionim prigovorima.

Naime, neosnovano se revizijom tužioca ukazuje, da nije bilo mjesta odbiti zahtjev iz tužbe u pogledu $\frac{1}{4}$ dijela predmetnih nekretnina, jer da se tužena, nakon što su joj poklonjene predmetne nekretnine, u ostavinskom postupku iza oca, koji je umro 1984. godine, odrekla tih nekretnina u korist majke parničnih stranaka, a što proizilazi iz rješenja Opštinskog suda u Banja Luci broj 0-934/84 od 3.4.1985. godine.

Ovo stoga, što predmetne nekretnine u visini $\frac{1}{4}$ dijela, koje su pripale tuženoj po osnovu ugovora o darovanju iz 1978. g. i dopune ugovora iz 1979. g., nisu mogle biti predmetom ostavinske mase iza oca parničnih stranaka koji je umro nakon toga, tačnije 1984. godine.

Obzirom da se revizionim prigovorima ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost drugostepene dopunske presude, ovaj sud je primjenom člana 248 Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13) donio odluku kao u izreci ove presude, ne propuštajući da primijeti da pobijana odluka nije zahvaćena nedostacima na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić